

När man kommer upp i min ålder har man många decennier att blicka tillbaka på. Min generation är nog den som upplevt den mest omstörtande levnaden jämfört med de som levde tidigare. När vi växte upp stod industrisamhället på topp och synen på den tekniska utvecklingen i framtiden hägrade som en utopi. Världen hade precis samlat ihop resterna efter ett förödande världskrig.

Aldrig mera krig sa man. FN bildades. Allt skulle bli bättre. Det byggdes. Det planerades. Det satsades på skolor, sjukvård, infrastruktur och folkbildning. Samhället var relativt homogent. Bilismen var ännu i sin linda. Sverige hade ett enormt försprång jämfört med Europas övriga länder då vi blev förskonade från det mesta av krigets fasor. Uppfinnare och alla slags innovatörer hade fullt upp. Allt amerikanskt var bra.

Det svenska samhället var ännu så länge finmaskigt. Med det menar jag att man kunde leva på ett bra sätt både i stan och ute på landet. Där jag växte upp i norra delen av Västerås hade vi ett tiotal livsmedelsaffärer inom gångavstånd, fem-sex bagerier, ett par manufakturaffärer, flera frukthandlare, fiskaffär, skomakerier, tobaks- och tidningsaffärer och blomsteraffärer. Det mesta fanns inom promenad- eller cykelav-

stånd. Det fanns arbete åt alla. Vi behövde till och med importera arbetskraft.

Bara ett par decennier senare hade varvsindustrin, textilindustrin och flera stålverk gått i stöpet. Sedan stod vissa industrigrenar och läkemedelstillverkningen på tur och försvann. Bilismen blev mer och mer markant. Influenserna kom fortfarande från USA. Det var oroligt överallt i världen, det begicks våldsdåd och krig startades. De unga demonstrerade och vände sig mot det etablerade samhället. De sökte sig ut på landet.

Sedan följde det barocka åttiotalet med sin svulstighet, egoism och girighet. Korrupktion och mutor var legio. Skandaler, spekulationer och våldsam bankaktivitet likaså. Storskalighet och centralisering. Tjernobyl-katastrof och statsministermord. Globalisering. Sista halvan av decenniet kallades det glada åttiotalet och rusade rakt in i hyperinflation och ekonomiskt elände.

Tiden sedan dess har byggt på att man ska ta lån för allt man företar sig. Bankerna öppnade sina portmonnåer på vid gavel och svenskarna försåg sig påhejade av staten som på detta sätt hållit hjulen igång. Nedmontering, utförsäljning, privatisering, snabba vinster, skat-

Ingers tankar

teflykt i en allt snabbare takt medan svenskarna ägnade sig åt huvudlöst konsumtionsraseri likt barn som fått för stor veckopeng. Förblindade av allt som går att köpa för pengar man inte har. Det vanliga sunda bondförnuftet förpassat till garderoben. Skyggglappar för ögonen och proppar i öronen för sådant som kunde oroa och inte var så kul att höra.

Är det konstigt då att pendeln gör ett stort utslag åt andra hållet och att människor inte klarar sig när maskorna i samhällsnätet brister och hålen bara blir större och större.

”SÅ GÅR BESLUTSAMHETENS FRISKA HY
I EFTERTANKENS KRANKA BLEKHET ÖVER”

Citat ur William Shakespeares Hamlet.

Inger Klintberg Danielsson 23-03-22

